

کتاب دانیال - شماره نود و چهار

گشودن چارچوب نبوی: درک سه قدرت سه گانه ای که به آرماگدون می انجامند

Jeff Pippenger

2024-02-27

چارچوب نبوی ای که ویلیام میلر به کار برد، ساختار دو قدرت ویرانگر بود: روم بت پرست و سپس روم پاپی. چارچوب نبوی ای که Future for America به کار می برد، ساختار سه قدرت ویرانگر است: روم بت پرست، سپس روم پاپی، و آنگاه پروتستانیسم مرتد. این سه تجلی روم، همان سه قدرت ویرانگر اژدها، وحش و نبی کاذب اند. آن چارچوب، تا حد زیادی، از طریق مقاومتی که در برابر نوری که از شش آیه آخر باب یازدهم دانیال برآمد - نوری که در زمان آخر، در سال ۱۹۸۹، مهرگشایی شد - پدید آمد، شناخته شد.

دو تجلی نخست روم، ساختار نبوتی روم جدید را، که سومین و آخرین تجلی روم است، مشخص می سازند. روم جدید، ساختار قدرت نهایی سه گانه و آزاردهنده ایام آخر را معرفی می کند. اما در عین نزدیکی بسیار، سه تجلی بابل موضوعی متمایز است. نخستین آنها بابل نمرود بود. دومین، بابل نبوکدنصر و بلشصر بود. آن دو شاهد نبوتی، با هم، ویژگی های نبوتی بابل جدید را مشخص می سازند. هرچند در یک سطح، روم جدید و بابل جدید یک موجودیت واحد هستند، سه تجلی بابل، سقوط نهایی بابل و تکبر مرد گناه را مشخص می سازند.

سقوط بابل، جیسا که روم کے پوپ کا تکبر، پائل کی نبوت میں ایک وسیع اور نہایت مخصوص موضوع ہے۔ مکاشفہ کے سترھویں باب میں اُن فرشتوں میں سے ایک، جو سات آخری آفتیں اُنڈیلے ہیں، خاص طور پر بابل کی عدالت کی نشان دہی کرتے آتے، جو اُس کے سقوط ہی کا ایک اور اظہار ہے۔

اور اُن سات فرشتوں میں سے ایک، جن کے پاس سات پیالے تھے، آیا اور مجھ سے کلام کرتے ہوئے بولا: یہاں آ؛ میں تجھے اُس بڑی کسبی کی عدالت دکھاؤں گا جو بہت سے پانیوں پر بیٹھی ہے؛ جس کے ساتھ زمین کے بادشاہوں نے حرام کاری کی، اور زمین کے باشندے اُس کی حرام کاری کی ہے سے متوالے کر دیے گئے۔ پھر وہ مجھے روح میں بیابان میں لے گیا، اور میں نے ایک عورت کو ایک ارغوانی رنگ کے درندے پر بیٹھی دیکھا، جو کفر کے ناموں سے بھرا ہوا تھا، اور اُس کے سات سر اور دس سینگ تھے۔ مکاشفہ 17:1-3۔

کار فرشتہ یہ ہے کہ وہ یوحنا کو اُس عورت کی سزا دکھائے جس کے ماتھے پر «راز، بابل عظیم» لکھا ہوا ہے۔

او هغه ښځه په ارغوانی او سور رنګ سمبال شوې وه، او په سرو زرو، قیمتي ډبرو او ملغلو آراسته وه، او په خپل لاس کې یې د سرو زرو یوه پیاله لرله، چې د خپلو زناوو له کرکېچنو شیانو او ناپاکۍ څخه ډکه وه. او د هغې په تندي باندې یو نوم لیکل شوی و: «راز، بابل عظیم، د فاحشو او د ځمکې د کرکېچنو شیانو مور.» او ما هغه ښځه ولیده چې د مقدسینو په وینو او د عیسی د شاهدانو په وینو مسته وه؛ او کله چې ما هغه ولیده، په ډېرې حیرانتیا سره حیران شوم. مکاشفہ 17:4-6.

دستگاه ژئوپولیتیکی ای که پاپیت در ایام آخر برای آزار و جفای کسانی به کار می گیرد که آنان را بدعت گذار می شمارد، به صورت «وحشی سرخ فام، مملو از نام های کفر، که هفت سر و ده شاخ داشت» به تصویر کشیده شده است. این واقعیت که او بر آن وحش سوار است نشان می دهد که بر آن وحش تسلط دارد، همان گونه که سوار بر اسب بر اسب خود مسلط است.

او آن زنی که دیدی، همان شهر بزرگ است که بر پادشاهان زمین سلطنت می‌کند. مکاشفه 17:8.

«وحش سرخ‌فام با هفت سر و ده شاخ»، روم معاصر است و ساختار ژئوپولیتیکی‌ای را نمایندگی می‌کند که زن در ایام آخر، هنگامی که بر وفاداران خدا جفا می‌رساند، از آن بهره می‌گیرد. آن زن، بابل معاصر است، آن شهر عظیم که زنا می‌کند و بر پادشاهان زمین فرمان می‌راند. دو تجلی نخست بابل که در بابل در فصل یازدهم پیدایش، و بابل در فصل‌های چهارم و پنجم دانیال نمایان شده‌اند، تکبر و سقوط بابل معاصر را در ایام آخر توصیف می‌کنند. آن زنی که در فصل هفدهم مکاشفه داوری می‌شود، بابل معاصر است، و آن وحشی که بر آن سلطنت می‌کند، روم معاصر است. او با پادشاهان زنا کرده است، و آنان با هم یک تن هستند.

ازاین‌رو مرد، پدر و مادر خود را ترک خواهد کرد و به زن خویش خواهد پیوست، و آن دو یک تن خواهند بود. پیدایش ۲:۲۴.

اگرچه آن دو یکی هستند، برخی عناصر نبوی روم معاصر و بابل معاصر در کلام خدا به‌طور مجزا بیان شده‌اند. سرگذشت بابل معاصر، آن‌گونه که به‌واسطه دو شاهد بابل و بابل برقرار شده است، درباره تکبر او و سقوط نهایی اوست. در شش آیه پایانی دانیال یازدهم، پادشاه شمال برای نمایندگی پاپیت به‌کار گرفته شده است. پاپ روم نماینده زمینی شیطان است.

«دنیایی لاسته راورنې او عزتونه د خوندي کولو لپاره، کلیسا دې ته وه‌خول شوه چې د ځمکې د سترو سړو مهرباني او ملاتړ ولټوي؛ او په دې توگه، چې مسیح یې رد کړ، هغه دې ته راکاږل شوه چې د شیطان استازي—د روم اسقف—ته وفاداري وښيي.» لویه شجره، 50.

شیطان می‌خواست خدا باشد، و آرزوی او این بود که تخت‌های سیاسی و مذهبی خدا را تصاحب کند.

caíste del cielo, oh Lucero, hijo de la mañana! ¡Cómo fuiste derribado por 14:12–14;
tierra, tú que debilitabas a las naciones! Porque tú dijiste en tu corazón: Subiré al cielo;
en lo alto, junto a las estrellas de Dios, levantaré mi trono; y me sentaré también sobre
el monte de la congregación, a los lados del norte; sobre las alturas de las nubes
subiré, y seré semejante al Altísimo. Isaías 14:12–14;

شیطان آرزو داشت تخت خویش را - که نماد فرمانروایی پادشاهانه است - «فرازتر از ستارگان خدا» برکشد. ستارگان خدا فرشتگان‌اند، و نمایانگر سازوکار حکومت خدا هستند. شیطان همچنین آرزو داشت که «بر کوه جماعت، در اقصای شمال» بنشیند. جماعت، کلیساست، و در اورشلیم واقع است، که در اقصای شمال قرار دارد. نشستن بر تختی در «اقصای شمال»، به معنای پادشاه شمال بودن است. مسیح، پادشاه راستین شمال است، که همچنین پادشاه بر حکومت خداست. شیطان آرزو داشت که «مانند حضرت اعلی» باشد.

سرود و زمزمه برای پسران قورح. خداوند بزرگ است و در شهر خدای ما، بر کوه قدس او، بس شایسته ستایش است. کوه صهیون، زیبا در رفعت، شادی تمامی زمین است؛ در جوانب شمال، شهر پادشاه عظیم. خدا در قصرهای آن به‌عنوان ملجأ شناخته شده است. مزمو ۳-۴۸

نماینده زمینی شیطان، اسقف روم (پاپ) است. در شش آیه پایانی دانیال باب یازدهم، عروج و سقوط نهایی پاپ روم به تصویر کشیده شده است، و پاپ در آنجا به‌عنوان پادشاه شمال معرفی می‌شود. او رئیس کلیسای کاتولیک است، و واژه «کاتولیک» به معنای جهانی است. برای آنکه شیطان بتواند از دو تخت مسیح (سیاسی و مذهبی) جعل و تقلبی بسازد، کلیسای کاتولیک را پدید آورد تا هنگامی که در ایام آخر، تظاهر مسیح را آغاز می‌کند، یک نظام مذهبی جهانی در اختیار داشته باشد.

«این سازش میان بت پرستی و مسیحیت به پیدایش "مرد گناه" انجامید؛ همان که در نبوت پیشگویی شده بود که با خدا مخالفت ورزد و خویشتن را برتر از او برافرازد. آن نظام عظیم دین باطل، شاهکار قدرت شیطان است—یادمانی از تلاش های او برای نشستن بر تخت و حکومت کردن بر زمین مطابق اراده خویش.» جدال عظیم، 50.

شیطان یک نظام مذهبی جهانی و نیز یک ساختار سیاسی جهانی بنا کرد، به منظور جعل و بدل سازی دو تخت اقتداری که پادشاه حقیقی شمال بر آنها نشسته است. ده پادشاه مکاشفہ ہفدہ، کہ آن فاحشہ در ایام آخر با ایشان زنا می کند و بر آنان حکومت می راند، نمایانگر آن وحش دارای ہفت سر و ده شاخ ہستند کہ آن زن، کہ بر پیشانی اش «بابل» نوشتہ شدہ است، بر آن فرمان می راند. در باب ہفدہ، آن دہ پادشاه «از فاحشہ نفرت خواہند داشت، و او را ویران و عریان خواہند ساخت، و گوشتش را خواہند خورد، و او را بہ آتش خواہند سوزانید.» بدین سان، داوری او بہ تصویر کشیدہ می شود. سہ ظہور بابل، سقوط نہایی بابل را مشخص می سازند. سہ ظہور روم، ساختار سیاسی ای را مشخص می کنند کہ او بر آن حکومت می راند.

سہ فرشتہ پیام های مکاشفہ، باب چہار دہم، سقوط نہایی بابل معاصر را مورد خطاب قرار می دہند؛ همان گونہ کہ دانیال، باب یازدہم، آیات چہل و چہار و چہل و پنج نیز چنین می کند. بہ سقوط نہایی او در باب ہفدہم مکاشفہ اشارہ شدہ است، اما این امر در باب ہج دہم حتی بہ گونہ ای مشخص تر تفصیل یافتہ است. ترسیم دانیال یازدہ از سقوط نہایی بابل معاصر، ہمراہ با تصویر سازی سہ فرشتہ باب چہار دہم، و توصیف سقوط نہایی در باب های ہفدہم و ہج دہم، باید سطر بر سطر در کنار یکدیگر نہادہ شوند. در دانیال یازدہ، سقوط نہایی بابل معاصر چنین مشخص شدہ است کہ ہنگامی رخ می دہد کہ او ہیچ یآوری دریافت نمی کند.

او خیمہ های قصر خویش را میان دریاہا بر کوه مقدس جلال برپا خواہد کرد؛ اما بہ پایان خود خواہد رسید، و ہیچ کس او را یاری نخواہد داد. دانیال 11:45.

در آیہ بعد، میکائیل برمی خیزد و مہلت آزمایش انسان پایان می یابد. آیہ با این عبارت آغاز می شود: «و در آن زمان». ہنگامی کہ بابل جدید سقوط می کند، مہلت آزمایش انسان بستہ می شود و او تنہا می میرد. فرشتہ سوم پایان مہلت آزمایش را معین می سازد، زیرا آشکار می کند کہ جہان بہ دو طبقہ از مردم تقسیم شدہ است: آنان کہ نشان وحش را دارند و آنان کہ مہر خدا را دارند. در آن زمان، غضب خدا بر بابل جدید و بر آنان کہ نشان اقتدار او را پذیرفتہ اند، فرو ریختہ می شود.

اور تیسرے فرشتہ نے اُن کے پیچھے آ کر بلند آواز سے کہا، اگر کوئی شخص اُس حیوان اور اُس کی مورت کی پرستش کرے، اور اُس کی چھاپ اپنے ماتھے یا اپنے ہاتھ پر لے، تو وہ بھی خدا کے غضب کی اُس سے میں سے پئے گا جو اُس کے قہر کے پیالہ میں سے آمیزش انڈیلی گئی ہے؛ اور وہ مقدس فرشتوں کے سامنے اور برہ کے سامنے آگ اور گندھک کے ساتھ عذاب دیا جائے گا۔ اور اُن کے عذاب کا دھواں ابدالآباد اُٹھتا رہے گا؛ اور جو اُس حیوان اور اُس کی مورت کی پرستش کرتے ہیں، اور جو کوئی اُس کے نام کی چھاپ لیتا ہے، انہیں نہ دن کو آرام ہے نہ رات کو۔ یہیں مقدسوں کا صبر ہے: یہی وہ ہیں جو خدا کے حکموں پر عمل کرتے ہیں اور یسوع کے ایمان کو قائم رکھتے ہیں۔ مکاشفہ 12-14:9.

در باب ہج دہم مکاشفہ، داوری فاحشہ عظیم بہ صورت داوری ای تدریجی بہ تصویر کشیدہ شدہ است کہ با قانون یکشنبہ قریب الوقوع آغاز می شود، آنگاہ کہ صدای دوم، سایر گلہ خدا را از بابل فرا می خواند. تا آیہ بیست و یک، ختم مہلت آزمایش مشخص می گردد؛ بدین سان روشن می شود کہ از قانون یکشنبہ قریب الوقوع در ایالات متحدہ تا ہنگامی کہ میکائیل برخیزد، دورہ ای زمانی است کہ داوری بابل مدرن، در میانہ زمان جفای عظیم، واقع می شود.

اور ایک زور آور فرشتہ ایک بڑے چمکے کے پاٹ کے مانند ایک پتھر اُٹھا کر سمندر میں ڈال دیا اور کہا، اسی طرح اُس بڑے شہر بابل کو زور کے ساتھ گرا دیا جائے گا، اور وہ پھر برگز نہ پایا جائے گا۔ اور بریط نوازوں، اور موسیقاروں، اور بانسری بجانے والوں، اور نرسنگا پھونکنے والوں کی آواز تجھ میں پھر برگز نہ سنی جائے گی؛ اور کسی بھی پیشے کا کوئی کاریگر تجھ میں پھر برگز نہ پایا جائے گا؛ اور چمکے کے پاٹ کی آواز تجھ میں پھر برگز نہ سنی جائے گی؛ اور چراغ کی روشنی تجھ میں پھر برگز نہ چمکے گی؛ اور دلہے اور دلہن کی آواز تجھ میں پھر برگز نہ سنی جائے گی: کیونکہ تیرے سوداگر زمین کے پڑے لوگ تھے؛ کیونکہ تیری جادوگری سے سب قومیں گمراہ کی گئیں۔ اور اُسی میں نبیوں، اور مقدسوں، اور اُن سب کا خون پایا گیا جو زمین پر قتل کیے گئے تھے۔ مکاشفہ 24-18:21

فرو افکندن سنگ، خاموش شدن نوای موسیقی دانان و کارگران، خاموشی چراغ، و خاموش شدن صدای عروس و داماد، ہمگی تعبیری برگرفته از عهد عتیق اند که پایان مهلتِ آزمون را نمایان می سازند.

ہنگامی کہ باب یازدہم دانیال، بہ گونه ای نبوی بر باب های سیزدہم و چہاردہم مکاشفہ منطبق گردد، و سپس آن دو بخش بر باب های ہفدہم و ہجدہم مکاشفہ نہادہ شوند، سہ خط نبوت را می یابیم کہ، در میان دیگر حقایق، سقوط نہایی بابل مدرن را بہ تصویر می کشند۔ ہر یک از این سہ خط، نمایانگر یکی از سہ قدرت سہ گانہ ای است کہ جہان را بہ سوی ہارمجدون رہبری می کنند۔ باب یازدہم دانیال، وحش را شناسایی می کند (پاپیت)۔ باب های سیزدہم و چہاردہم مکاشفہ، همان تاریخ را عرضہ می کنند، اما از منظر نبی کاذب (ایالات متحدہ)۔ باب های ہفدہم و ہجدہم مکاشفہ، همان خط نبوی را مشخص می سازند، اما تاریخی کہ در آنجا بہ تصویر کشیدہ شدہ است، بر اژدہا (سازمان ملل متحد) متمرکز است۔

ہر یک از این سہ خط در زمان آخر، یعنی در سال ۱۷۹۸، آغاز می شود۔ آیہ چہلم فصل یازدہم دانیال با این عبارت آغاز می شود: «و در زمان آخر.» «زمان آخر» در ابتدای این آیہ، سال ۱۷۹۸ است، و ہنگامی کہ این آیہ در ۱۹۸۹ تحقق یافت، آن نیز «زمان آخر» بود؛ زیرا عیسی، ہرگاہ بخواہد امضای خویش را بر حقیقتی مہم بنہد، پایان را با آغاز بہ تصویر می کشد۔ خواہر وایت بہ ما اطلاع می دہد کہ فصل سیزدہم مکاشفہ نیز در سال ۱۷۹۸ آغاز می شود۔

cuando el Papado, despojado de su poder, fue obligado a desistir de la 1899» persecución, Juan contempló un nuevo poder que se levantaba para hacerse eco de la voz del dragón y continuar la misma obra cruel y blasfema. Este poder, el último que ha de hacer guerra contra la iglesia y la ley de Dios, fue simbolizado por una bestia con cuernos semejantes a los de un cordero». Signs of the Times, 1 de noviembre de 1899»

ہغہ د نبوت کرنبہ چپ د دانیال یوولسم باب پہ څلوېښتم آیت کې په 1798 کال پیلېږي، تر هغه وخته دوام کوي چې د انسانانو د ازموینې موده پای ته رسېږي، کله چې میکائیل راپاڅي. هغه د نبوت کرنبه چې په 1798 کال کې پیلېږي، «کله چې پاپي نظام، له خپل ځواک څخه بې برخې شوی، اړ شو چې له ځورونې لاس واخلې»، او پای یې هلته دی چې د خدای قهر پر هغو تویېږي چې د پاپي اقتدار «نښه» یې منلې وي. د مکاشفې په اوولسم باب کې، کله چې فریښته یوحنا ته راځي څو د پاپي فاحشې قضاوت ور وښيي، یوحنا د «دښتې» تر هماغه وروستي پای پورې وړل کېږي، کومه چې د 538 کال څخه تر 1798 کال پورې د تاریخ استازولي کوي. یوحنا، چې په روحاني ډول په 1798 کال کې ایښوول شوی، د عصري بابل قضاوت ثبوتی، کوم چې د مکاشفې اتلسم باب د دویم غږ په اعلان سره پیلېږي، چې څرګندوي پاپي نظام د خپلې ازموینیزې مودې پیاوړتیا ډکه کړې ده، او بیا یې

قضاوت تر هغه وخته دوام کوي چې د ازمويښت موده پای ته رسېږي، کله چې د ژرندې تیره سمندر ته غورځول کېږي.

سپړاً علی سطر، تُحدّد هذه السطور الثلاثة السقوط النهائي لبابل الحديثة، التي ارتكبت الزنا مع ملوك روما الحديثة. يشهد الإصحاح الحادي عشر من دانيال للبابوية، الممثلة بملك الشمال. ويشهد الإصحاح الثالث عشر والرابع عشر من سفر الرؤيا للنبي الكذاب، وتشهد الأصحاحات السابع عشر والثامن عشر بدور التنين (الملوك العشرة). والإطار النبوي الذي تعتمده Future for America قائم على القوى الثلاث التي تقود العالم إلى هرمجدون.

شاهدان بابل و بابلون، ویزگی‌های نبوی بابلون معاصر را مشخص می‌کنند. آن دو شاهد از تکبر رهبری پاپی سخن می‌گویند که مدعی مسیحی بودن است، در هیکل خدا می‌نشیند و خود را خدا اعلام می‌کند. آن دو شاهد همچنین سقوط نهایی او را نیز معرفی می‌کنند. خودبرتربخشی پاپ و سقوط نهایی او، آن‌گونه که در سه ظهور بابلون نمایان شده است، همان چیزی است که رؤیای تاریخ نبوی را استوار می‌سازد.

و در آن زمان‌ها بسیاری بر ضد پادشاه جنوب برخوانند خاست؛ و نیز عصای قوم تو برای برپا داشتن رؤیا سر برخوانند افراشت؛ لیکن ایشان فرو خوانند افتاد. دانیال ۱۱:۱۴.

ما بررسی خود را از سه تجلی بابل در مقاله بعدی ادامه خواهیم داد.

و صدای دیگری از آسمان شنیدم که می‌گفت: «ای قوم من، از او بیرون آیید، مبادا در گناهانش شریک شوید و از بلاهایش نصیبی ببرید. زیرا گناهان او تا به آسمان رسیده است و خدا بی‌عدالتی‌های او را به یاد آورده است. او را همان‌گونه جزا دهید که او جزا داد، و بر حسب اعمالش دو چندان به او بدهید؛ در جامی که او پر کرده است، برای او دو چندان پر کنید. به همان اندازه که خود را جلال داده و در عیش و تنعم زیسته است، به همان اندازه عذاب و ماتم بدو دهید؛ زیرا در دل خود می‌گوید: به سان ملکه‌ای نشسته‌ام و بیوه نیستم و هرگز ماتم نخواهم دید. از این‌رو بلاهایش در یک روز فرا خواهد رسید: موت و ماتم و قحطی؛ و او به کلی در آتش سوخته خواهد شد، زیرا نیرومند است خداوند خدا که او را داوری می‌کند.» مکاشفه ۱۸:۴-۸